

6. velikonočna nedelja B

*Ne imenujem vas več služabnike,
vas sem imenoval prijatelje. To vam naročam,
da se ljúbite med seboj! (prim. Jn 15,15.17)*

Prvo berilo

Apostolska dela 10,25-26.34-35.44-48

Ko je Peter hôteel vstopiti, mu je Kornelij prišel naproti in padel pred njim na kolena. Peter mu je vélel vstati z besedami: "Vstani! Tudi jaz sem samo človek." Tedaj je Peter spregovóril: "Zdaj v resnici razumem, da Bog ne gleda na osebo, temveč mu je v vsakem narodu všeč tisti, ki se ga boji in pravično ravna." Ko je Peter še govóril te besede, je prišel Sveti Duh nad vse, ki so poslušali besedo. Verniki iz obreze, ki so prišli s Petrom, so se čudili, kako da se dar Svetega Duha razliva tudi na pogane; slišali so jih namreč, kako govorijo z darom jezikov in poveljujejo Boga. Tedaj je Peter spregovóril: "Ti ljudje so prejeli Svetega Duha tako kakor mi. Ali more kdo braniti, da ne bi bili tudi krščeni z vodo?" In naročil je, naj jih krstijo v imenu Jezusa Kristusa. Nato so ga prosili, naj ostane še nekaj dni med njimi.

Drugo berilo

1 Janez 4,7-10

Preljubi, ljubímo se med seboj, ker je ljubezen od Boga in ker je vsak, ki ljubi, iz Boga rojen in Boga pozna. Kdor ne ljubi, Boga ni spoznal, kajti Bog je ljubezen. Božja ljubezen do nas pa se je razodela v tem, da je Bog poslal na svet svojega edinorojenega Sina, da bi živeli po njem. Ljubezen ni v tem, da bi mi vzljubili Boga. On nas je vzljubil in poslal svojega Sina v spravno daritev za naše grehe.

Evangelij

Janez 15,9-17

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: "Kakor je Oče mene ljubil, sem tudi jaz vas ljubil. Ostaníte v moji ljubezni! Če boste izpolnjevali moje zapovedi, boste ostali v moji ljubezni, kakor sem tudi jaz izpolnil zapovedi svojega Očeta in ostajam v njegovi ljubezni. To sem vam povedal, da bo moje veselje v vas in da bo vaše veselje dopolnjeno. To je moja zapoved, da se ljúbite med seboj, kakor sem vas jaz ljubil. Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da dá življenje za svoje prijatelje. Vi ste moji prijatelji, če delate, kar vam naročam. Ne imenujem vas več služabnike, ker služabnik ne ve, kaj dela njegov gospodar; vas sem imenoval prijatelje, ker sem vam razodel vse, kar sem slišal od svojega Očeta. Niste vi mene izvolili, ampak sem jaz vas izvólil in vas postavil, da greste in obrodite sad in da vaš sad ostane; tako vam bo Oče dal, kar koli ga boste prosili v mojem imenu. To vam naročam, da se ljúbite med seboj!"

V razmislek

Vedno znova občutimo, da Božje poti nikakor ne ustrezajo našim predstavam in željam. Takšen primer neskladja z ozkimi človeškimi predstavami je Petrova izkušnja v današnjem prvem berilu. Kot pripadnik izbranega Izraelskega ljudstva ni niti sanjal, da bi se Bog lahko približal tistim, ki niso pripadniki tega ljudstva. Ta izkušnja je morala postaviti na glavo celotno Petrovo predstavo o svetu. V nasprotju z nami, ki se vedno znova borimo za to, da nam ne bi bilo treba opustiti naših starih, utečenih predstav o svetu – s čimer jemljemo Božjemu duhu možnost, da bi nas obdaril z nečem novim, se Peter prepusti Božji veličini. Tako se lahko v njegovem srcu prebudi novo spoznanje – kdor Bogu podari svojega duha, ne more opustiti krsta.

V današnjih besedilih spoznamo Boga predvsem kot tistega, ki se iz Svoje ljubezni daruje ljudem, ki ga lahko najdejo vsi, ki ga iščejo z iskrenimi srci, in ki razdaja Svojo ljubezen vsem – brezpogojno in brez kakršnih koli omejitev. Doživljamo ga kot tistega, ki deluje iz samega sebe in ki ne čaka, da se ljudje strinjajo z njegovim delovanjem. Poleg tega Ga, predvsem v evangeliju, doživljamo kot tistega, ki si želi, da smo del Njegovega odrešujočega delovanja, ko ga oznanjamo s tem, kar smo, kar živimo in kar delamo! Evangelist opisuje to za Krščanstvo tako pomembno držo s pojmom – ljubezen. Nemški jezik pozna samo eno besedo za "ljubezen", medtem ko imajo drugi jeziki zanjo veliko različnih besed. Ljubezen ima v nemškem jeziku različne pomena in zaobjema celoten spekter od čustvenosti do duhovnosti, od telesne do poduhovljene ljubezni. Kar je mišljeno kot ljubezen, ki je sam Bog, ne moremo opisati zgolj z različnimi odtenki človeške ljubezni. Bog je vsak vidik človeške ljubezni in vsebuje vse vidike človeške ljubezni in je poleg tega še mnogo več. To je skušal povedati tudi evangelist, ko uporablja besedo "Agape" namesto bolj poznane besede "Eros". Krščanski "Agape" izvira predvsem iz prepričanja, da nas Bog prvi ljubi, brezpogojno, ne da bi nam bilo potrebno karkoli storiti ali da bi morali izpolniti kakšne pogoje, tako zelo, da nam je pripravljen dati vse. In obratno – ne obstaja primerna ljubezen do Boga, ki ne vključuje pripravljenosti razdajati ljubezni soljudem. "Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da dá življenje za svoje prijatelje." To Jezusovo življenjsko stališče je zelo težka zahteva in je težko izvedljiva. Kljub temu ostaja merilo za naše odnose z drugimi, ko naj bi razdajanje postalo sad ljubezni. To pomeni, da se moramo vedno znova truditi za prepoznavanje skritih pomenov stvari, se približati bližnjim, ki so bolj nesrečni od nas; navkljub vsem razočaranjem, navkljub vsem izdajam nikoli izgubiti vere v ljubezen in se odreči kakršnemu koli nasilju. To je nova zapoved – ni je lahko uvesti v prakso, vendar nas bo vsakodneven iskren trud počasi in vztrajno vedno bolj povezoval z Božjo ljubeznijo in nas približal tistemu popolnemu veselju, katerega nam je Jezus obljubil v evangeliju. Izziv za našo predstavo o svetu so današnji svetopisemski odlomki – ali smo se pripravljene podati zaradi Božje besede na novo, nepoznano pot z novimi nalogami? Ali smo se pripravljene približati ljudem s tistim "agape", ki nam ga je izkazal Kristus? Bog si ne želi od nas izstopajočih dejanj, temveč iskrenost in da gremo skozi življenje z odprtimi očmi in srci. Iskreno iskati Boga in ga najti se zgodi v življenju samem!

To pomeni, da moramo biti stalno in odkrito pozorni na naša dejanja in ravnanja – na kakšen način nam omejujejo naše življenje in na kakšen način nam ga dajejo? To poleg tega pomeni, da moramo najti pravo ravnovesje med kontemplacijo in akcijo. Obe spadata skupaj, obe pogojujeta druga drugo – kontemplacija potrebuje prizemljitev, akcija pa nujno potrebuje povezanost z Bogom.

Kristjan je človek, v čigar bližini je lahko verovati v Boga. Ali lahko to drugi rečejo za nas?